

**Wyrok Sądu Najwyższego
z dnia 14 października 1937 r.
sygn. akt C II 936/37**

Wiadomość o urodzeniu dziecka, po potwierdzeniu jej autentyczności, stanowi początek biegu trzymiesięcznego terminu prekluzyjnego na wytoczenie powództwa o uznanie nieślubnego pochodzenia dziecka.

Sąd Najwyższy w składzie:

Przewodniczący	M. Grabowski
sędziowie Sądu Najwyższego	dr J. Łopuszański
	E. Baczyński

przy udziale protokolanta J. Dobkiewicza

na rozprawie na posiedzeniu jawnym 14 października 1937 r.

w sprawie z powództwa Jana Posadzego

przeciwko kuratorowi obrony ślubności rodu nieletniej Eleonory Posadzówny, adwokatowi drowi Stanisławowi Krygłowskiemu, pozwanemu o nieślubność pochodzenia,

po rozpoznaniu skargi kasacyjnej powoda na wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 listopada 1938 r., sygn. akt II CA 1132/36

skargę kasacyjną oddala i od powoda koszty postępowania kasacyjnego w wysokości 67,50 zł na rzecz pozwanego zasądza.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny oddalił powództwo o uznanie nieślubności urodzenia nieletniej Eleonory Posadzówny przyjmując spóźnienie powództwa wobec tego, że powód dowiedział się o urodzeniu dnia 13 maja 1935 r., a powództwo wniósł dopiero dnia 4 stycznia 1936 r., a więc po upływie 3 miesięcznego terminu z § 158 ABGB¹.

Wyrok ten zaskarża powód zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie § 158 ABGB, wywodzi bowiem, że termin prekluzyjny wspomnianego przepisu rozpoczyna swój bieg, dopiero od chwili uzyskania przez męża pewnej wiadomości o fakcie i czasie urodzin dziecka, a taką pewną wiadomość otrzymał powód dopiero dnia 7 października 1935 r.

Zarzut ten jest bezzasadny.

¹ Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten deutschen Erbländer der Oesterreichischen Monarchie, Justizgesetzsammlung 1811 nr 946. Oficjalny tekst polski: Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811, cz. I-III.

Już pierwsza bowiem wiadomość, którą skarżący otrzymał dnia 24 kwietnia 1935 r. od Urzędu Miejskiego Zdrowia w Krakowie, a więc organu Magistratu miasta Krakowa, zawierała zupełnie pewną wiadomość, że w szpitalu św. Łazarza w Krakowie urodziła się dnia 13 maja 1934 r. córka powoda Eleonora Posadzówna.

Wiadomość ta pochodziła od organu władzy publicznej i wystarczyło jedynie skontrolowanie jej o tyle, czy nie zachodzi jakaś pomyłka co do identyczności osób.

Wątpliwości to powód sam usunął, skoro według ustaleń Sądu Apelacyjnego udał się do wspomnianego urzędu i tam mu powyższy fakt potwierdzono.

Z tą chwilą zatem uzyskał on możliwość wystąpienia z powództwem o nieślubność pochodzenia, badanie zaś okoliczności, gdzie nieletnia się znajduje, nie mogło mieć żadnego znaczenia dla kwestii dopuszczalności tego powództwa.

Dlatego dochodzenia przeprowadzone przez wspomniany Urząd i pismo tegoż dnia 7 października 1935 r., nie może mieć żadnego wpływu na ustalenie początku biegu terminu prekluzyjnego z § 158 ABGB.

W tym stanie sprawy należało dla braku usprawiedliwionej podstawy kasacyjnej skargę oddalić (art. 436 k.p.c.²).

Orzeczenie o kosztach art. 68 § 2 k.p.c.

[Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. - Kodeks Postępowania Cywilnego (k.p.c.): art. 68 art. 436; Powszechna księga ustaw cywilnych dla wszystkich krajów dziedzicznych niemieckich Monarchii Austriackiej, Wiedeń 1811: § 158]

² Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. - Kodeks Postępowania Cywilnego, Dz.U. 1930 nr 83 poz. 651.